

EN MAGISK UGGLEKVÄLL

Den 20 mars skulle UOF ha en uggleexcursion beslutades i oktober 2009. Jag blev kontaktad av Gunnar Ehrenroth som frågade om det var ok att jag höll i den.

- Självklart, sa jag. Excursionen blev fullbokad redan i januari och sedan fick man tyvärr tala om för de som ringde senare att det inte fanns platser kvar. Det verkar finnas ett stort intresse för att åka ut och lyssna efter ugglor.

Sedan följde en nervös väntan på väderläget. Några dagar innan var väderprognosen inte alls bra. Snöfall och vind är definitivt inget för ugglelyssning. Dagen innan var blåsig och regning men på excursionensdagen klarnade det upp och blev en riktig kanonvårdag med +8°C. Varmaste dagen hittills under året. Fortfarande blåsig men det skulle mojna till kvällen enligt prognosen.

Benny Åhr och jag planerade för fullt. Vi hade hittat några slagugglor och en spelvillig sparuggla. Timman innan vi mötte de andra deltagarna vid Helige trefaldighetens kyrka i Uppsala så var vi ned i Fålhagen och hittade en av de övervintrande hornugglorna som satt och tryckte vid en trädstam. En utmärkt början på excursionen tyckte vi. Kenneth Pless hade tillsammans med sin bror Thomas hittat en spelande pärluggla norr om Björklinge dagarna innan så Kenneth hängde på för att kunna visa vart den satt.

När vi hämtade upp de andra vid 17-tiden så insåg vi att detta kunde bli en bra kväll. Fortfarande klart väder och plusgrader med avtagande vind men vi kunde aldrig föreställa oss att det skulle bli så bra.

Vi åkte iväg och alla fick se hornugglan i Fålhagen varefter vi styrde kosan mot Pansarudden och sparugglan. På vägen dit såg vi vårens första tofsvipa i en vattenpöl vid Viktoria brandstation samt två sångsvanar som flög utefter ett dike norr om Knutby. Vi svängde in på "ugglelyssnarvägen" mot Fyrväplingen och jag börjar ana att detta verkligen kunde bli en bra kväll. Det var fortfarande plusgrader och vinden hade avtagit betydligt. Det låg svarta moln norr om oss som såg ut att tillhöra någon front men de rörde sig österut och inte söderut.

Väl framme vid Pansaruddens norra parkering var sparugglan i full gång. Jag stod och tittade norrut mot ljudet för att försöka få syn på den när Kenneth säger:
- Här sitter den! Jag vände mig om och där satt en sparuggla precis i trädet intill oss. Den flög sedan kvickt bort mot ljudet av den spelande ugglan och vi insåg att det var ett par i området som förmodligen kommer att försöka häcka där. Kenneth hade hört den komma flygande och han sa att den lät lite som en sidensvans. Ett ljud han aldrig hade hört förut.

Glada över den fina starten av excursionen tog vi en fikapaus och diskuterade lite om ugglor och den hårda vintern. Den stora mängden snö som har varit måste ha tärt hårt på ugglebeståndet. Hur hårt får man väl aldrig veta men det kan inte vara lätt att hitta en sork under 50cm snö.

Vi fortsatte norrut mot Kolarmora och Gisslaren. Innan vi passerade Hallstaviksvägen stannade vi vid en rekad kattuggla för att hoppas att den skulle vara igång. Jag sa till Kenneth att det vore helt otroligt om den också skulle funka lika enkelt som de andra ugglorna men den spelade, fast bara några få gånger. Alla hann inte höra den men vi fortsatte och vid nästa stopp satt det två kattugglor och spelade för fullt. Nu fick alla höra kattuggla utan problem.

Nästa stopp var strax norr om Kolarmora och efter att vi hade stått ett tag så gick den första slagugglehanen igång norr om oss. Ett ljud som är mäktigt och häftigt att höra i en annars tyst skog. Lars Hedegran som aldrig hade hört en slaguggla förut fick nu en lifer. Han såg dock mest förvånad och lätt chockad ut över att det skulle vara så enkelt att få in slaguggla men han skulle bli ännu mer förvånad senare.

Nästa stopp blev strax innan Ekdalen där vi hörde en till kattuggla. Därefter stannade vi norr om Ekdalen där vi hörde en till slaguggla nordväst om oss. Vi fortsatte till Gisslarändan där vi fick höra två slagugglor. En i väster och en närmare i öster. Efter ett tag övergick slagugglehanen i öster över till ett mer porlande ljud som kan liknas vid en kort strof av lappuggla. En hona började låta också och sedan blev det flera ljud vi inte hört förut från slagugglor. Ungefär som om de satt och småpratade med varandra. Kanske var de inbegripna i parning. Det var en riktig höjdare att få höra dem på detta sätt.

Nu tyckte Lars att det började luta åt väl godkänt för exkursionen men det fattades en pärluggla för MVG sa han. Nåväl vi styrde kosan mot Velången och den hägrande pärlugglan. Både Kenneth och jag satt och sa att det skulle vara helt otroligt osannolikt att få in nästan alla ugglor som vi hade fått under kvällen så vi vågade helt enkelt inte hoppas på pärlugglan också.

Efter lite letande bland avtagsvägarna från gamla E4an så lyckades vi till slut krångla oss in till rätt hygge. Där satt det förståss ingen pärluggla men en upphetsad och hes kattuggla var igång samt en slaguggla som hördes svagt långt bort. Kenneth och Benny tyckte sig höra något pärlugglelikt mycket längre bort i vägens förlängning så vi fortsatte en bit till bortåt. Där hördes faktiskt en pärluggla svagt. Det var bara att köra en bit till och mycket riktigt nu satt den och spelade för fullt i nattmörkret. Alla fick höra den bra och nöjda med kvällen så körde vi tillbaka mot Uppsala.

Benny och jag kunde ju inte hålla oss trots att vi var trötta utan fortsatte ett tag söder om Almunge för att lyssna efter fler ugglor. Vi fick höra en till slaguggla som spelade sporadiskt vid Mörtsjön men sedan blev det natt för oss också

Det här var en riktigt bra ugglekväll. En magisk ugglekväll. En sådan som man kanske får uppleva bara några få gånger i sitt liv och den hade vi prickat in för en UOF exkursion. Helt otroligt!